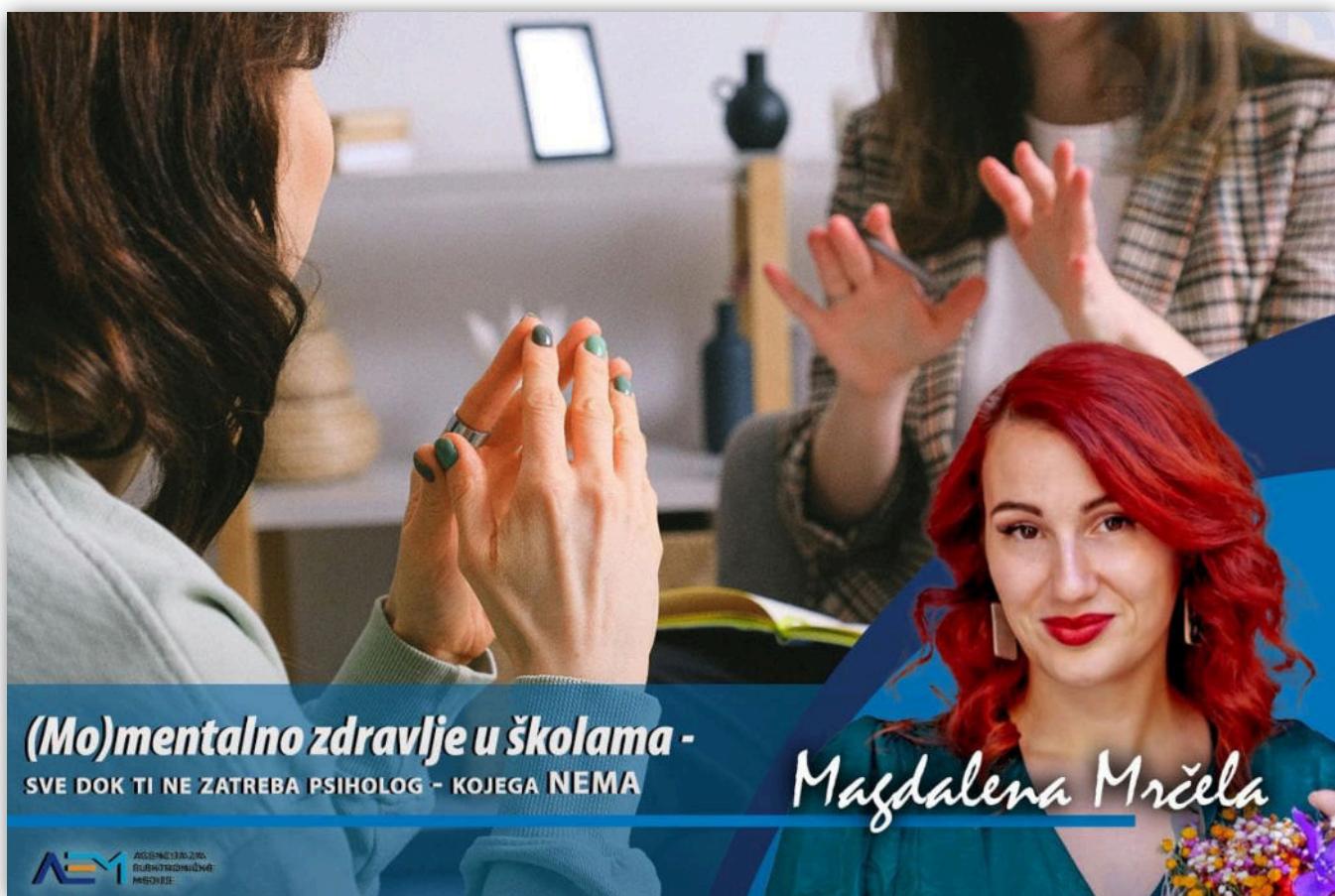

Sa školskim psihologom ili bez njega: „Pretrpani smo poslom, nosimo ga i doma, kao i teške životne priče i probleme svojih učenika“

O rizičnim faktorima zbog koji djeca danas trebaju sve veću pomoć svojih stručnih suradnika, ali i o složenosti njihovih poslova razgovarali smo s pedagoginjom Antonelom Mrsić

MAGDALENA MRČELA / Foto: Privatna arhiva, Pexels – 13. 11. 2024.

U serijalu članaka naziva *(Mo)mentalno zdravlje u školama, sve dok vam ne zatreba psiholog – kojega nema* bavit će se problematikom mentalnog zdravlja hrvatskih učenika. Kao jedan od ključnih faktora u prevenciji, edukaciji i pomoći u sve složenijim poteškoćama koje se pojavljuju među svim sudionicima obrazovnog sustava ističemo rad stručnih suradnika u nastavi. O rizičnim faktorima zbog koji djeca danas trebaju sve veću pomoć svojih stručnih suradnika, ali i o složenosti njihovih poslova razgovarali smo s **Antonelom Mrsić**, magistrom

pedagogije i edukacije talijanskoga jezika i književnosti, koja je uz studij na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu završila i bazičnu edukaciju iz realitetne terapije.

Antonela Mrsić

Imate li dojam da se broj učenika koji se obraćaju stručnim suradnicima i traže pomoć posljednjih godina povećao? Kako to utječe na organizaciju rada u školi, stignete li obaviti sve

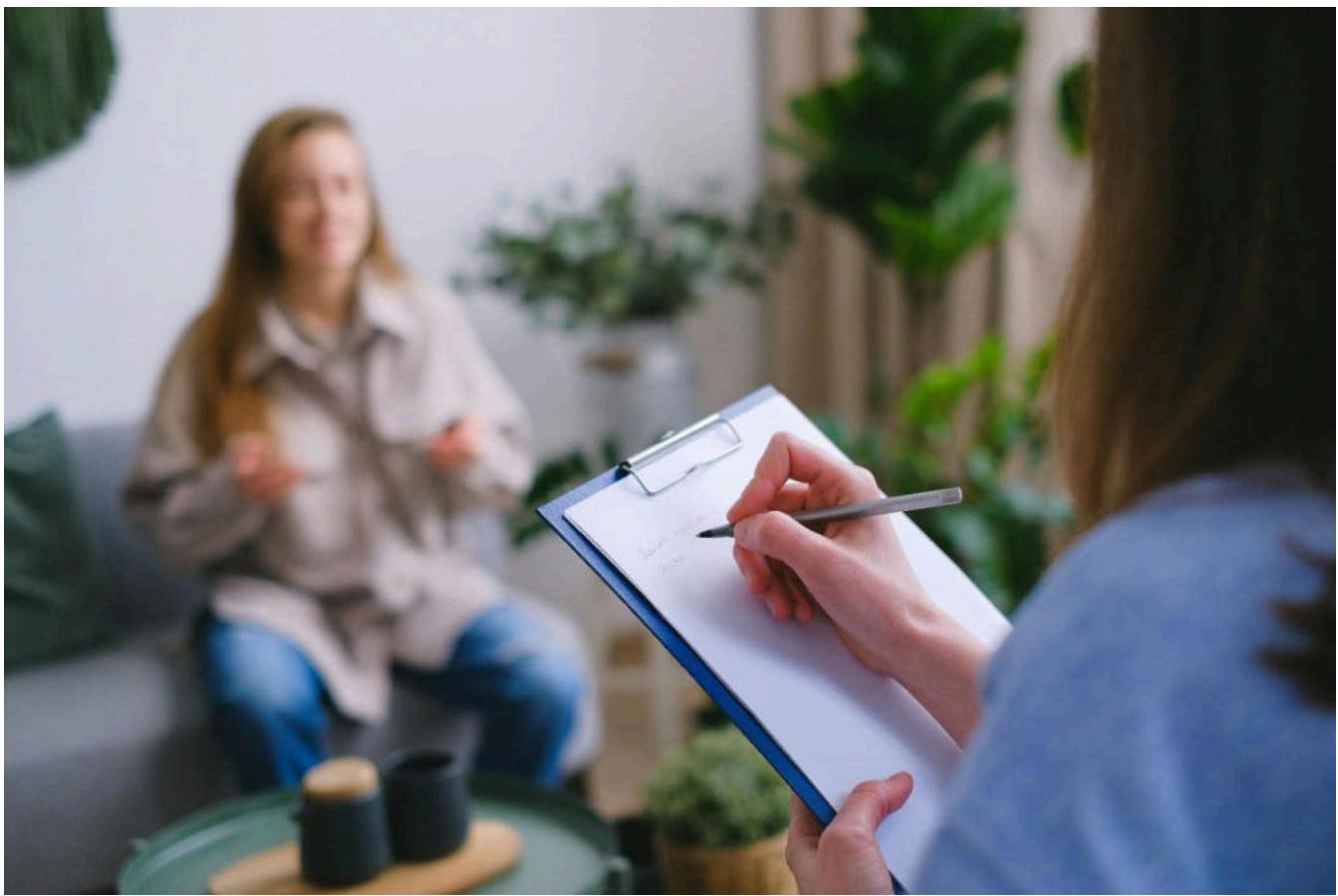
administrativne poslove uz onaj osobito osjetljiv, savjetodavni dio?

- Ono što mogu primijetiti u radu na mjestu školskoga pedagoga jest da su zadaci koji se stavlju pred stručne suradnike sve izazovniji i učestaliji, bilo zbog pozitivne promjene društvenoga stava prema traženju pomoći i podrške, bilo zbog različitih rizičnih faktora poput vršnjačkoga nasilja, pritisaka s društvenih mreža, ali i prolongiranoga utjecaja pandemije. Sa svim se izazovima lakše nositi kada je stručni tim potpuniji i kada se poslovi mogu podijeliti s obzirom na profil stručnoga suradnika.

Bilo bi dobro kada bi se više govorilo o sagorijevanju na poslu kod odgojno-obrazovnih djelatnika općenito, posebno stručnih suradnika koji su najčešće pretrpani poslom, a problematiku savjetodavnoga rada nerijetko „nose doma“. Posao gotovo nikada ne staje s istekom radnoga vremena, često nas životne priče i problemi učenika okupiraju u tolikoj mjeri da je nemoguće o njima ne brinuti. Uz to, stručni su suradnici brojčano višestruko nadjačani i preplavljeni i ostalim poslovima pa se ne mogu posvetiti individualnome savjetodavnome radu onoliko koliko bi to bilo potrebno i koliko to žele, što je često izvor frustracije. Strukturirana podrška i supervizija bi bile od velike pomoći za sve u sustavu, a nezanemariv bi utjecaj imao i pozitivan stav društva i podrška javnosti. Nažalost, ljudi izvan sustava uglavnom nisu upoznati s tim što točno stručni suradnici rade te zbog toga potonje često izostaje.

Mnogi su naši sugovornici iskusili rad u školama koje nisu imale kompletiranu stručnu službu, a osobito se žale na teškoće u radu bez psihologa. Kakva su Vaša iskustva, zašto je psiholog toliko važan?

- Kao pedagog imam iskustvo rada i u timu sa psihologom, ali i bez psihologa. Rad bez psihologa neupitno je teži i zahtjevniji, uključuje puno više osobne odgovornosti jer ponekad obavljate poslove za koje niste nužno sposobljeni. Kontinuiranim usavršavanjem i učenjem, edukacijama i radom na sebi može se donekle olakšati takav rad. Osim toga, kolegijalna mi se podrška pedagoga iz drugih škola pokazala neprocjenjivo korisnom, posebno kolega s većim iskustvom, uz strogo poštivanje privatnosti učenika, te međuresorna i interdisciplinarna suradnja na kojoj je ponekad nužno inzistirati, biti uporan, slati upite, zvati, tražiti pomoći i informacije različitih institucija.

Je li Vam se ipak događalo da učenici dolaze i obraćaju Vam se s problemima koji bi načelno išli u domenu rada školskog psihologa?

- Naravno, vjerojatno se događa svima koji rade u školi. I svi napravimo najbolje što znamo, no bilo bi izvrsno kada bismo u svim školama imali takav kadar da ne strahujemo hoćemo li znati i moći riješiti sve probleme. Rad u timu sa psihologom definitivno je lakši, kako zbog podjele posla s obzirom na profil i kompetencije stručnoga suradnika, tako i zbog međusobne podrške i savjetovanja, prijateljske i kolegijalne supervizije. Ponekad je teško povući granicu u zaduženjima jer se učenici obraćaju onome stručnome suradniku koji je u tom trenutku dostupan i zato je suradnja unutar stručnoga tima važna za uspješan rad – učimo jedni od drugih, dijelimo iskustva, savjetujemo se međusobno – djelujemo kao tim. Osim toga, profil psihologa i kompetencije koje kolege psiholozi imaju nužne su kako bi se kompetentno odgovorilo na rastuće potrebe i zahtjeve u školi i ne bi se trebalo uopće postavljati pitanje jesu li psiholozi potrebni u školama – neophodni su.

Čak i najagilnija stručna služba ponekad može naići na problem kad je učenik kojemu treba pomoći zatvoren ili nepovjerljiv prema stručnoj osobi. Kakve su Vam se metode pokazale uspješnima u gradnji odnosa i radu s učenicima?

- Ono što mi se općenito pokazalo učinkovitim u dosadašnjem radu bile su aktivnosti univerzalne prevencije koje omogućavaju stvaranje odnosa s učenicima jer se na taj način

mogu primijetiti eventualne promjene, učenici se lakše povjeravaju, upućeniji smo u trendove i trenutnu problematiku mladih. Planirajući rad s učenicima uvijek razmišljam o tome da im ponudim one aktivnosti kroz koje će razvijati pozitivnu privrženost školi koja djeluje kao zaštitni faktor te koje meni kao pedagogu otvaraju prostor za ostvarivanje već spomenutoga odnosa. Do sada se sve navedeno pokazalo kao dobar put. Naravno, iznimno je važno kontinuirano usavršavanje, edukacije, posebno one vezane za savjetodavni rad, a otvorena i stalna komunikacija s kolegama u zbornici ključni je faktor jer su oni ti koji s učenicima provode mnogo vremena. Stoga bih istaknula važnost odnosa unutar kolektiva kao preduvjet za stvaranje zajednice koja brine, primjećuje i djeluje onda kada je potrebno.

Imate li sliku o tome kakav bi stručni suradnik trebao biti da odgovori zahtjevima koji su pred vas stavljeni?

- Smatram da bi stručni suradnik trebao svjesno i ciljano raditi na tome da bude dostupan, otvoren, autentičan, da prihvata učenike jer, bez obzira na sve otegotne okolnosti, veliko je blago imati takav odnos s učenicima koji će stvoriti uvjete da se oni povjere o onome što ih muči kako bismo im mogli pokušati pomoći. Danas se mladi nose s brojnim izazovima i teškoćama, ponekad sami tapkajući u mraku u potrazi za odgovorima. Odgovore im vjerojatno nećemo dati, ali možemo im osvijetliti (dio) put(a).

U školama bez psihologa problematika mentalnog zdravlja pada na leđa pedagoga i učitelja, a ondje gdje ima psihologa očito je da ih treba još više. Kako raditi u sustavu koji puca po šavovima?

U seriji članaka (Mo)mentalno zdravlje u školama bavit će se jednim od gorućih problema - što kad se u školi pojavi osjetljiv problem iz domene djelovanja školskog psihologa, a ta ga škola nema

Poremećaji koncentracije, bullying i nedostatak empatije među učenicima samo su neki od problema kojima se bave psiholozi i koji ne bi smjeli padati na tuđa leđa

Mnoge su škole i dalje bez psihologa, a one u kojima jedan psiholog radi s nekoliko stotina učenika često pucaju po šavovima, dio problema preuzimaju nastavnici, dio roditelji, a dio često, nažalost, ostaje neriješen

Burnout sindrom tiha je poštast i tabuizirana tema među učiteljima, psihologinja Borić primjećuje: „Prisustvo psihologa u školi dijelom rastereće učitelje, ali stres nikad neće nestati iz njihova posla, trebamo ih educirati i osnažiti”

„Prepoznala sam burnout pet do dvanaest”, priznaje nam naša sugovornica, srednjoškolska profesorica. Ona je jedna od mnogih onih profesora koji su se godinama izlagali stresovima kakve im nitko nije spomenuo kad su ponosno mašući

**Članak je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz
Programa poticanja novinarske izvrsnosti**

Moja reakcija na članak je...

[UVJETI KORIŠTENJA](#) [PRAVILA O PRIVATNOSTI](#) [PRODAJA I MARKETING](#) [IMPRESSUM](#)

[KONTAKT STRANICA](#)

© 2024 Dalmacija danas. Sva prava pridržana.